

A Kúria

végzése

Az ügy száma: Knk.III.39.060/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Farkas Katalin bíró

A kérelmező: kérelmező1 (cím1)

A kérelmező képviselője: dr. Enyedi Krisztián ügyvéd (cím2)

Az ügy tárgya: népszavazásra feltett kérdés hitelesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a kérelmező

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Nemzeti Választási Bizottság 43/2023. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 43/2023. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 10.000,- (tízezer) forint eljárási illetéket.

A Kúria tájékoztatja a kérelmezőt, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a kérelmező magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés ügyében a 43/2023. számú határozatával az „Egyetért-e Ön azzal, hogy köznevelési intézményben tanórai foglalkozást csak pedagógus-munkakör betöltéséhez szükséges szakképzettséggel rendelkező személy tarthasson?” népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadta.

[2] Az indokolásban elsődlegesen rögzítette, hogy a népszavazáshoz való jog több feltétel együttes fennállása esetén gyakorolható; a rendeltetésszerű joggyakorlás mellett a nép csak olyan kérdésben ragadhatja magához a döntést, amely a képviseleti szerv, azaz az Országgyűlés hatáskörébe tartozik. Ez utóbbi rendelkezést az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdése rögzíti, ennek korlátját az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott kivett tárgykörök képezik.

[3] Az NVB vizsgálta, hogy a pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak végzettségi és szakképzettségi követelményeinek megállapítása mely jogforrási szinten nyer szabályozást.

[4] Hangsúlyozta, hogy a nevelési-oktatási intézményekben pedagógus-munkakörben alkalmazottak végzettségi és szakképzettségi követelményeire vonatkozó szabályokat a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) tartalmazta, ugyanakkor az Nkt. módosításáról szóló 2020. évi LXXXVII. törvény 2020. augusztus 31-ei hatállyal az erre vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezte. Azok átkerültek a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 4/A. fejezetébe és 6. mellékletébe.

[5] A Korm. rendeletet a Kormány a preambulum szerint az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, az Nkt. 94. § (4) bekezdés g) és v) pontjaiban, valamint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 85. § (2) bekezdésében és (3) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva alkotta meg.

[6] A nevelési, illetve oktatási intézményben pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak végzettségi és szakképzettségi követelményeit – bizonyos kivétellel – a Korm. rendelet 6. melléklete állapítja meg, amelynek B oszlopa tartalmazza a különböző pedagógus-munkaköröket, a C oszlop pedig ezekhez kapcsolódóan határozza meg az alkalmazáshoz szükséges szakképzettséget.

[7] A szabályozás tartalmaz a főszabálytól eltérő kivételeket is, amelyekkel a jogalkotó lehetőséget biztosít az egyes pedagógus-munkakörökben foglalkoztatottak tekintetében az alkalmazásukhoz szükséges, szakképzettségükre vonatkozó szabályoktól való eltérésre (Korm. rendelet 33/B.-33/O. §-ok).

[8] Az NVB szerint a kérelmező szándéka arra irányult, hogy az egyes, a Korm. rendelet 6. mellékletét képező táblázat B oszlopában felsorolt pedagógus-munkakörök csak a C oszlopban meghatározott, az alkalmazásukhoz szükséges szakképzettség birtokában legyenek betölthetők, amellyel a kérelmező a Korm. rendelet 33/B.-33/O. §-ban rögzített kivételszabályok hatályon kívül helyezését irányozta elő.

[9] A fentiekből következően a népszavazási kezdeményezés által célzott jogalkotással érintett rendelkezések nem az Nkt.-ben, azaz nem törvényi szinten, hanem az Nkt. 94. § (4) bekezdés g) pontja szerinti felhatalmazó rendelkezés alapján, kormányrendeleti szinten nyertek szabályozást.

[10] Az NVB idézte a Kúria Knk.37.807/2012/2. számú végzésében kifejtett érvelést, amely – álláspontja szerint – azt jelenti, hogy ha a törvényhozás rendeleti szabályozás körébe utalt egy tárgykört, annak visszavétele a közvetlen hatalomgyakorlás eszközével nem kényszeríthető ki, vagyis ilyen tárgykörben országos népszavazás nem kezdeményezhető. Az NVB a Kúria álláspontját jelen ügyre is alkalmazhatónak tartotta arra hivatkozással, hogy a Kormány rendeletalkotási hatásköre származékos, az arra való felhatalmazást az Nkt. tartalmazza.

[11] Az országos népszavazásra feltett kérdés kívül esik az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott, az Országgyűlés feladat-és hatáskörébe tartozó kérdések körén, ezért abban országos népszavazást nem lehet tartani, így a kérdés hitelesítését a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 11. § (1) bekezdésére alapítottan meg kellett tagadni.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását kérte oly módon, hogy a benyújtott kérdés hitelesítésre kerüljön. Álláspontja szerint az NVB jogszabálysértően járt el és tévesen mérlegelt, határozata sérti az Alaptörvény B) cikk (4) bekezdését, 8. cikk (2) bekezdését, valamint az Nsztv. 11. § (1) bekezdését.

[13] Érvelése szerint az NVB határozata meghozatalakor figyelmen kívül hagyta a Knk.37.807/2012/2. számú végzés összefüggésrendszerét és abból hibás következtetést vont le. A Kúria végzésében rögzítette, hogy a népszavazási kérdés megítélése során a korábbi alkotmánybíróági gyakorlatot kell alapul venni.

[14] Az Alkotmánybíróság a 46/2006. (X. 5.) AB határozatában (a továbbiakban: ABh.1.) egységesítette a törvény felhatalmazása alapján rendeleti szinten szabályozott tárgykörök népszavazásra bocsáthatóságának megítélésére vonatkozó gyakorlatát. Eszerint az Országgyűlés jogalkotó hatásköre az Alkotmány keretei között teljes és korlátlan. Az Országgyűlés a felhatalmazás hatályon kívül helyezésével, korlátozásával bármikor törvényhozási hatáskörbe vonhatja a Kormány számára delegált jogalkotási jogkört. Ebből

egyenesen következik, hogy országos népszavazási kezdeményezés olyan kérdésben is tartható, amit a hatályos jog szerinti törvényi felhatalmazása alapján aktuális kormányrendelet szabályoz. Az Alkotmánybíróság ezt a döntését a 90/2008. (VI. 19.) AB határozatában (a továbbiakban: ABh.2.) kifejezetten megerősítette.

[15] A Kúria a hivatkozott végzésében ezen alkotmánybíróági gyakorlatot árnyalta annak hangsúlyozásával, hogy a hatalommegosztás elvére figyelemmel a népszavazási kezdeményezés csak a képviseleti hatalomgyakorlás kiegészítését szolgálhatja és nem csorbíthatja a végrehajtó hatalom jogköreit. Ennek megítélése alapos mérlegelést igényel és esetről esetre kell eldönteni, hogy az adott kérdés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik-e.

[16] Jelen ügyben az NVB nem végezte el a Knk.37.807/2012/2. számú végzésből következő vizsgálatot, figyelmen kívül hagyta a vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlatot és minden további vizsgálat nélkül foglalt állást a kérdés hitelesítésének megtagadásával.

[17] A kérelmező szerint amennyiben az NVB elvégezte volna az alkotmánybíróági és kúriai gyakorlat által megkövetelt vizsgálatot, akkor arra kellett volna jutnia, hogy a vizsgálandó népszavazási kérdés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik. A népszavazási kezdeményezés ugyanis nem egy végrehajtó hatalom hatáskörébe tartozó aktus törvényi szintre emelésére, és ekként a végrehajtó hatalom hatásköréből történő elvonására irányul. Annak célja egy adott társadalmi viszony normatív szabályának meghatározása anélkül, hogy a további részletszabályok megalkotásának végrehajtó hatalom által gyakorolt jogát elvonná.

[18] Az Nkt. hatályos szövege is több olyan rendelkezést tartalmaz, ami egy-egy tevékenység ellátása tekintetében a végzettségre vonatkozó követelményt állapít meg [61. § (4) bekezdés, 66. § (3) bekezdés, 67. § (1) bekezdés]. A népszavazási kezdeményezés tehát nem csorbítja a Kormány törvény végrehajtásával összefüggő jogosítványait, sőt még az Nkt. felhatalmazó rendelkezésének módosítását sem vonja magával.

[19] Az Alkotmánybíróság és a Kúria ismertetett gyakorlatának egybevetésére alapítottnak megállapítható, hogy a népszavazási kezdeményezés akkor sértene az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdését, ha nem törvényi szintű szabályozásra tartozó, kifejezetten végrehajtási típusú aktus megalkotására irányulna.

[20] Az NVB határozatában található érvelés nem egyeztethető össze az országos népszavazás alkotmányos intézményével és emellett ellentétes az Alaptörvény B) cikk (4) bekezdésével, 8. cikk (2) bekezdésével és sérti a népszavazáshoz való politikai alapjogot [Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdés].

[21] Az objektív intézményvédelmi kötelezettségből következően a jogalkalmazó szervek, így az NVB sem alakíthat ki olyan értelmezést, ami népszavazás kezdeményezését szükségtelenül korlátozza vagy annak kiüresítését eredményezheti. Az ilyen jogértelmezést tartalmazó határozatot az Alkotmánybíróság megsemmisíti [31/2013. (X. 28.) AB. határozat].

[22] Az NVB értelmezése alkalmas arra, hogy kiüresítse a népszavazás intézményét és ezzel korlátozza a népszavazáshoz való politikai alapjogot. Az ilyen értelmezés lehetőséget

biztosítana a mindenkori parlamenti többségnek, hogy rendeletalkotási felhatalmazással bármelyik kérdésben megakadályozhassa a népszavazás kiírását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

[24] Az Nsztv. 11. § (1) bekezdés második mondata szerint a Nemzeti Választási Bizottság a kérdést akkor hitelesíti, ha az az Alaptörvényben, valamint az e törvényben a kérdéssel szemben támasztott követelményeknek megfelel.

[25] Az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdése értelmében országos népszavazás tárgya az Országgyűlés feladat-és hatáskörébe tartozó kérdés lehet.

[26] A Kúriának arról kellett döntenie, hogy az NVB jogszerűen tagadta-e meg a népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését arra alapítottn, hogy az mint a Kormány származékos rendeletalkotási jogköre, kívül esik az Országgyűlés feladat-és hatáskörébe tartozó kérdések körén.

[27] Az Alaptörvény 1. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy Magyarország legfőbb népképviselői szerve az Országgyűlés. Az 1. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Országgyűlés törvényeket alkot.

[28] Az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy a Kormány a végrehajtó hatalom általános szerve, amelynek feladat-és hatásköre kiterjed mindarra, amit az Alaptörvény vagy jogszabály kifejezetten nem utal más szerv feladat-és hatáskörébe. A 15. cikk (3) bekezdése szerint feladatkörében eljárva a Kormány törvényben nem szabályozott tárgykörben, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján rendeletet alkot.

[29] Az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdéséből következően a Kormány rendeletalkotási hatásköre lehet származékos, vagyis törvényben kapott felhatalmazáson alapuló és eredeti.

[30] Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében kimondott hatalommegosztás elvére is figyelemmel a végrehajtó hatalom hatáskörébe tartozó kérdésnek minősül az is, ha a Kormány vagy valamely tagja törvényi felhatalmazáson alapuló, származékos jogalkotási kötelezettségének tesz eleget akkor is, ha az Országgyűlés az adott kérdést maga is szabályozhatta volna.

[31] Az ABh.1. indokolása III. pontjában az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a Kormány az Alkotmány alapján nem rendelkezik az Országgyűlés által el nem vonható, kizárólagos jogalkotási hatáskörrel, függetlenül attól, hogy feladatkörében, eredeti jogalkotó

hatáskörében, vagy törvényi felhatalmazás alapján alkot rendeletet. Az Országgyűlés – az Alkotmány keretei között – bármely társadalmi viszony szabályozását törvényalkotási hatáskörébe vonhatja. A törvény és a rendeleti szintű szabályozás viszonyában a jogforrási hierarchia elve érvényesül, ami azt jelenti, hogy törvény a kormányrendelet hatályon kívül helyezheti, módosíthatja, illetőleg, ha a kormányrendelet ellentétbe kerül a törvénnyel, a Kormány köteles a törvényellenesség megszüntetésére. Ennek megfelelően a Kormánynak törvényben adott jogalkotási felhatalmazás nem biztosít a Kormány számára kizárólagos jogalkotási jogkört. Az Országgyűlés a felhatalmazás hatályon kívül helyezésével, korlátozásával bármikor törvényhozási hatáskörbe vonhatja a Kormány számára delegált jogalkotási jogkört. Így az a tény, hogy a hatályos jogban a törvényi felhatalmazás alapján a Kormány jogosult valamely társadalmi viszony jogszabályi rendezésére, nem zárja ki az Országgyűlés hatáskörét arra, hogy törvényt alkosson az adott társadalmi viszony szabályozására.

[32] Az Alkotmánybíróság az ABh.1.-ben írtakat az ABh.2. IV. pont 2. alpontjában megerősítette.

[33] A Kúria megítélése szerint az ABh.1. és az ABh. 2. a 22/2012. (V. 11.) AB határozat indokolásának [40] bekezdése és a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat indokolásának [32]-[34] bekezdései alapján jelen ügyben is irányadó, amelyet alátámaszt a vonatkozó kúriai gyakorlat is.

[34] A Kúria ezt követően áttekintette az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdéséhez kapcsolódó gyakorlatát.

[35] A Knk.37.807/2012/2. számú végzés indokolásának III/5. pontjában a Kúria megállapította, hogy az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdése értelmében népszavazásra bocsátható kérdés csak az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet, amely rendelkezés csak az Alaptörvényben tételesen is megfogalmazást nyert hatalommegosztás elvével együtt értelmezhető. Ha a Kormány hatáskörébe tartozó összes kérdés – azok is, amelyekben a Kormány vagy a miniszterek kifejezett felhatalmazással, törvény végrehajtására alkottak jogot – egyben az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdésnek is tekinthető, kiüresíti az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdésében és az Nsztv. 10. § a) pontjában foglalt azon – tulajdonképpen korlátot is állító – szabályt, hogy az országos népszavazás tárgya csak az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. A népszavazás jogintézménye az Alaptörvény rendszerében is komplementer jellegű, a képviseleti hatalomgyakorlást egészíti ki. A népszavazás Alaptörvényben meghatározott funkciójával lenne ellentétes, ha nem csak a képviseleti hatalomgyakorlás vonatkozásában, hanem a végrehajtó hatalomnak adott felhatalmazás teljesítése körében is érvényesülne ez a jelleg. Egy ilyen kitágított értelmezés a közvetlen hatalomgyakorlást az Alaptörvény B) cikk (4) bekezdésében foglalt kivételesség elvével ellentétben tágítaná.

[36] Az indokolás III/6. pontja szerint miután az Országgyűlés és a Kormány hatáskörébe tartozó kérdéseket az Alaptörvény nem határolja el (nem is határolhatja el) élesen, ezért az országos népszavazás aláírásgyűjtő ívének hitelesítése során az OVB-nek, illetve határozata elleni kifogás elbírálása esetén a Kúriának esetenként kell eldöntenie, hogy az adott kérdés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik-e.

[37] A Kúria a fenti kúriai végzésben foglalt okfejtésnek megfelelően döntött a Knk.IV.37.340/2015/3. számú és Knk.IV.37.361/2015/3. számú végzésében is.

[38] A Knk.IV.37.222/2016/9. számú végzése indokolásának [38] bekezdésében ugyanakkor a Kúria rögzítette, hogy az Országgyűlés hatáskörét illetően a magyar jog tételesen nem határozza meg az Országgyűlés törvényalkotási hatáskörének elemeit és a kötelező törvényalkotási tárgyakra sem tartalmaz kimerítő felsorolást. A jogalkotás közjogi kereteit az Alaptörvény T) cikke rögzíti, az Országgyűlés alkotmányos feladatköre tekintetében pedig a 6. cikk rendelkezései irányadók. E közjogi rendszerben – figyelembe véve az Alkotmánybíróság 46/2006. (X. 5.) határozatában foglalt értelmezést is – egyértelműen kijelenthető, hogy az Országgyűlés törvényalkotási hatáskörét bármely társadalmi viszony irányába nyitottnak kell tekinteni. Az Alaptörvény keretei között tehát az Országgyűlés bármely szabályozást igénylő társadalmi viszonyt a törvényalkotás körébe vonhat, és ebből az is következik, hogy olyan jogszabály-alkotási tárgyakat, amelyekre más jogalkotó kerül megnevezésre, szintén szabályozási körébe vonhat. Erre tekintettel téves az a felvetés, amely a Kormány hatáskörére történő hivatkozással zárna ki a népszavazás lehetőségét. A Kúria e tekintetben utalt a Knk.37.807/2012/2. számú határozatára is, amelyben kiemelte, hogy az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdés alá tartozás szempontjából a Kúriának esetenként kell eldöntenie, hogy az adott kérdés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik-e.

[39] Ezt követően a Kúria a Knk.VII.37.695/2016/3. számú végzése indokolásának [18] bekezdésében kifejtette, hogy a Knk.IV.37.222/2016/9. számú végzés egyértelművé tette, hogy az Alaptörvény keretei között az Országgyűlés olyan jogszabály-alkotási tárgyakat, amelyekre más jogalkotó kerül megnevezésre, szintén szabályozási körébe vonhat. Ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni a jelzett számú ügyben a szabályozási tárgykört, amely a nem magyar állampolgárok menekültügyi eljárásának lefolytatása volt e személyek alapvető jogainak érintettsége okán. A Kúria ugyanis olyan szabályozási tárgykört illetően hozta meg döntését, amelyet a jogalkotó törvény keretei között rendezhetne.

[40] A Kúria a fenti végzése indokolásának [19] bekezdésében utalt a Knk.37.807/2012/2. számú végzésben írtakra, kifejtve azt, hogy abban az ügyben a tiltott népszavazási tárgykör érintettségét is – akárcsak jelen ügyben – szakminiszteri szabályozási tárgykörben állapította meg a Kúria, így a népszavazási kérdés tárgya tiltott népszavazási tárgykör, mivel az nem az Országgyűlés feladat-és hatáskörébe tartozik.

[41] A Knk.VII.37.647/2018/2. számú végzés [28] bekezdésében, a Knk.IV.38.258/2018/2. számú végzés [20]-[21] bekezdéseiben és a Knk.VII.37.857/2019/2. számú végzés [31] bekezdésében a Kormány (vagy annak tagja) származékos rendeletalkotási jogköre vonatkozásában a Kúria tanácsai egyetértettek a Knk.37.807/2012/2. számú végzésben írtakkal, rögzítve azt, hogy az adott kérdés nem tartozik az Országgyűlés feladat-és hatáskörébe, ha annak szabályozását az Országgyűlés kifejezetten a Kormányra (vagy annak tagjára) delegálta.

[42] A Knk.IV.40.645/2021/19. számú végzése indokolásának [35] bekezdésében a Kúria visszautalt a Knk.IV.37.222/2016/9. számú végzésében írtakra és az Alaptörvény 8.

cikk (2) bekezdéséhez kapcsolódóan elfogadta az abban foglaltakat. A Knk.II.39.058/2022/8. számú kúriai végzés indokolásának [44] bekezdése szintén hivatkozik a Knk.IV.37.222/2016/9. számú végzés jogi érvelésére és erre is figyelemmel állapítja meg, hogy a népszavazásra javasolt kérdés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

[43] A Kúria a Knk.II.39.057/2023/3. számú végzése indokolásának [26] bekezdésében az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdése értelmezése körében annak tulajdonított elsődleges jelentőséget, hogy a népszavazásra feltett kérdés tényleges hatásköri címzettjének a törvényhozó szerv tekinthető-e. Amennyiben a népszavazásra feltenni szánt kérdéssel érintett jogviszony alapvető szabályozását törvény tartalmazza, úgy az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek. Ellenkező álláspont a népszavazáshoz való jog kiüresedését eredményezné, mivel a legtöbb esetben az alapvető szervezeti kereteket, jogosultságokat és kötelezettségeket a törvény, míg a törvényben meghatározott jogviszonyok részletes szabályozását már a Kormány vagy az ágazati miniszter rendelete tartalmazza, amelyek megalkotására a törvény felhatalmazó rendelkezésekben az érintett közigazgatási szervet hatalmazza fel. A végzés [27] bekezdésében utalt a Knk.IV.37.222/2016/9. számú, Knk.IV.40.645/2021/9. számú és a Knk.II.39.058/2022/8. számú kúriai végzésben foglaltakra is.

[44] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozata indokolásának [20] bekezdésében kifejtette: a jogegység követelménye megköveteli annak vizsgálatát, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti azonosság. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit.

[45] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jelen ügy, valamint a Knk.IV.37.222/2016/9. számú, Knk.IV.40.645/2021/19. számú, Knk.II.39.058/2022/8. számú és a Knk.II.39.057/2023/3. számú végzésekkel érintett ügyek között az ügyazonosság nem áll fenn, mert egyrészt a Knk.IV.37.222/2016/9. számú ügy olyan – korábban még nem szabályozott – tárgykört érint, amelyet a jogalkotó törvény keretei között rendezhetne. Másrészt a Knk.IV.40.645/2021. számú népszavazási ügyben a népszavazás célja egy már létező törvény egyes rendelkezéseinek megerősítése vagy elvetése volt, ugyanez a jogi helyzet a Knk.II.39.058/2019/8. számú végzéssel befejezett népszavazási ügyben, amelyben a vizsgálandó népszavazási kérdés szintén nem rendeleti, hanem törvényi szabályozáshoz kapcsolódik. Harmadrészt a Knk.II.39.057/2023/3. számú ügyben elbírált népszavazási kérdés egy törvény módosítására irányult, vagyis nem rendeleti szabályozást érint.

[46] A Kúria rámutat, hogy a jelen ügyben feltett kérdés a Kormány származékos rendeletalkotási jogkörével kapcsolatos, amely vonatkozásban a Kúria gyakorlata egységes, az a Knk.37.807/2012/2. számú végzésen alapul és az ebben a körben hozott további kúriai határozatok attól nem térnek el (Knk.IV.37.340/2015/3., Knk.IV.37.361/2015/3., Knk.VII.37.695/2016/3., Knk.VII.37.647/2018/2., Knk.IV.38.258/2018/2. és Knk.VII.37.857/2019/2. számú végzések).

[47] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa is irányadónak tekinti és nem kíván eltérni a fent ismertetett egységes gyakorlattól.

[48] Mindezek alapján az NVB az Nsztv. 11. § (1) bekezdését jogszerűen alkalmazva tagadta meg a kérdés hitelesítését, erre figyelemmel a Kúria az Nsztv. 30. § (1) bekezdése szerint az NVB határozatát helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[49] *Az NVB jogszerűen tagadja meg az olyan népszavazási kérdés hitelesítését, amely nem tartozik az Országgyűlés feladat-és hatáskörébe.*

Záró rész

[50] Az Nsztv. 30. § (4) bekezdésére figyelemmel a Kúria a Magyar Közlönyben 8 napon belül közleményt tesz közzé, míg jelen határozatot a Kúria honlapján a határozat meghozatala napján közzéteszi.

[51] A határozat helybenhagyására figyelemmel a kérelmező köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A § (5) bekezdése szerinti eljárási illeték megfizetésére, amelyet az Itv. 62. § (1) bekezdés s) pontjában biztosított illetékfeljegyzési jogra tekintettel előzetesen nem kellett lerónia. A Kúria tájékoztatja a kérelmezőt, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[52] Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja vonatkozásában az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó.

[53] A végzés elleni további jogorvoslatot az Nsztv. 30. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. július 11.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Sugár Tamás s. k.
Katalin s. k.

Dr. Farkas

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő